

ЛІТЕРАТУРА

1. Дутчак М.В. Теоретичне обґрунтування кваліфікаційної характеристики фітнес-тренера. / М. М. Василенко, М. В. Дутчак // Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту. – ХОВНОКУ, 2013. – № 2. – С. 17-22.
2. Львівський державний університет фізичної культури [Електронний ресурс]. Режим доступу: www.ldufk.edu.ua/.
3. Національний університет фізичного виховання і спорту України [Електронний ресурс]. Режим доступу: www.uni-sport.edu.ua/.
4. Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://eenu.edu.ua/uk/plan-priyomu>.
5. Чернівецький національний університет імені Ю. Федьковича [Електронний ресурс]. Режим доступу: www.chnu.cv.ua/.
6. Cambridge Regional College [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.camre.ac.uk>.
7. Rīgas Stradiņa universitāte [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.rsu.lv/fakultates/lietajas-filiale/studiju-programmas>.
8. University of Central Lancashire [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://www.uclan.ac.uk/courses/bsc_hons_nutrition_exercise_sciences_
9. Universitat Salzburg [Електронний ресурс] – Режим доступу: www.uni-salzburg.at/spo/healthandfitness.
10. University of Texas at Austin the college of education [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.edb.utexas.edu>.

УДК.371.72 (438)

Е. С. Вільчковський, В. Р. Пасічник
Університет Яна Кохановського в Кільцях
Філія в Петрикові-Трибунальському

ФІЗИЧНЕ ВИХОВАННЯ В ШКОЛАХ СПОЛУЧЕНИХ ШТАТІВ АМЕРИКИ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ

У статті розглянуті проблеми розвитку фізичного виховання в США. Фізичне виховання є обов'язковою складовою системи шкільної освіти США. Воно реалізується у формі уроків, індивідуальних занять фізкультурою та спортом в позаурочний час (спортивні секції, рекреаційні заняття, змагання та ін.). Організація і зміст процесу фізичного виховання в школах залежить від законодавства штатів, вчителів фізичної культури, керівництва шкіл, спортивної інфраструктури, а також інтересів учнів.

Ключові слова: фізичне виховання, спорт, школа, освітній стандарт, рекреація, змагання, фізичний розвиток, рухова підготовленість.

Э. С. Вильчковский, В. Р. Пасечник Физическое воспитание в школах Соединенных Штатов Америки на современном этапе

В статье рассмотрены аспекты развития школьного физического воспитания в США. Физическое воспитание является обязательной составной частью системы школьного образования в этой стране. Физическое воспитание реализуется во форме уроков, индивидуальных занятий во внеурочный час (спортивные секции, рекреационные занятия, соревнования и др.). Организация и содержание процесса физического воспитания зависит от законодательной системы отдельных штатов, учителей физической культуры, руководителей школ, спортивной инфраструктуры, а также интересов учеников.

Ключевые слова: физическое воспитание, спорт, школа, образовательный стандарт, рекреация, соревнования, физическое развитие, двигательная подготовленность.

E. Vilchkovski, V. Pasichnyk Physical education schools in the United States of America at the present stage.

The article reviewed problems of development of school physical education in the United States. Physical education is a compulsory part of the school system in the country. Organization and is realized in the form of lessons, off-hour individual lessons per hour (sports clubs, recreational activities, competitions, etc.). Organization and content of physical education process depends on the legal system of individual states, physical education teachers, heads of schools, sports infrastructure, as well as interests of the students. All school programs must be tailored to the national standard of education. Traditionally, the program for each class includes a number of sports disciplines (mostly sports), dancing, hygiene and theoretical subjects with physical training; it also depends on the maintenance of sports facilities and schools of theoretical and methodological training of teachers of the subject. In drawing up the program of physical training is recommended to consider the following factors: National Standards for physical education in school; the basic provisions of the regional policy of the state in the field of school education, including the development of physical culture and sports; socio-cultural, ethnic and regional differences; material sporting facilities (gym, pool, playgrounds, etc.), existing athletic facilities and equipment in schools; level of physical fitness of students, their needs and interests of different types of exercise and sports; sports specialization Physical Education Teacher, which largely determines its readiness for use of certain sports. Positive factors include personal tasks are closely linked to physical education lessons. For students such factors are well-being, the desire to get rid excess weight, relax, achieve harmonious constitution and others. Negative factors include: low motivation, laziness, lack of sports inventory, sports grounds, swimming pools and more.

The feature of physical education in American schools is that each state for schools develop their curricula. Based on the

number of physical education lessons in different types of schools and classes smears have their differences.

Key words: physical education, sports, school, educational standard, recreation, competitions, physical development, motor preparedness.

Постановка проблеми та її зв'язок з важливими науковими чи практичними завданнями. Одним із головних стратегічних напрямків освіти в Україні є досягнення загальноосвітніми школами європейського і світового рівня в тому числі і у сфері фізичного виховання підростаючих поколінь. Актуальним є питання, що стосується модернізації змісту навчальних програм з фізичного виховання в школі в контексті відповідності їх сучасним вимогам суспільства. Фізичне виховання в США має багату історію розвитку шкільного виховання і спорту молоді особливості якого є різноманітність форм і методів фізичного виховання відповідно із специфікою окремих регіонів країни. Вважаємо, що вивчення досвіду США у сфері організації фізичного виховання школярів буде мати позитивне значення для вдосконалення фізичного виховання в школах України.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Аналіз наукової літератури з проблеми дослідження засвідчує, що вивчення питання розвитку фізичного виховання в школах США здійснювався за такими напрямками: роль суспільства в управлінні освітою – Ю. С. Алферова, аналіз програм фізичного виховання елементарної школи – С. С. Волкова історія розвитку шкільних програм з фізичного виховання – О. В. Виндюк, С.И. Гуськов, Т.Ю. Осадчая, альтернативні системи освіти – К. М. Махмурян.

Мета роботи - проаналізувати та узагальнити основні тенденції розвитку фізичного виховання в школах США на сучасному етапі.

Виклад основного матеріалу дослідження. На початку ХХ століття в країні сформувалась суспільна думка про те, що заняття спортом у США є національною традицією, яку потрібно формувати з дитинства, спочатку в родині, дитячому садку, а пізніше в школі і дотримуватись її протягом усього життя людини. У країні сформувалась національна особливість, яка є рисою менталітету більшості жителів США незалежно від їх соціального статусу - почуття відданості своїм шкільним та студентським спортивним командам (особливо, коли вони самі входили до їх складу). Поглиблювалась вона і характерним для американців місцевим патріотизмом. Можна вважати, що в формуванні патріотичної американської нації значну роль відіграли також масові спортивні змагання шкільної та студентської молоді.

У 1985 році Президентська Рада з фізичної підготовки та спорту, яку тривалий час очолював відомий культурист та кіноактор Арнольд Шварценеггер, зробила вибіркове тестування стану фізичної підготовленості 19 тисяч американських школярів з 1 по 12 клас. Повністю виконали всі тести лише 0,1% учнів. 40% хлопчиків 6-12 років не могли підтягнутись на перекладині більше одного разу, а 25% - жодного разу. Майже 50% дівчат до 17 року і 30% хлопчиків до 12 року не могли пробігти одну милю (1609 м) швидше ніж за 10 хвилин.

Узагальнений аналіз уроків фізичного виховання показав, що 32,8% загального часу заняття вчителі витрачають на організаційні питання, 27,5% - на проведення рухливих і спортивних ігор, 13,5% - на засвоєння техніки запропонованих учням вправ і лише 6,1% відводилось на фізичні вправи аеробного характеру [2].

Масові дослідження стану здоров'я учнів американських шкіл, які проводились у 80-х роках ХХ століття показали, що у них значно понизились показники тренуваності серцево-судинної системи. Значна частина учнів старше 11 років мали зайву масу тіла і ожиріння.

Були зроблені висновки, що до основних чинників, які негативно впливають на стан здоров'я, фізичний розвиток та рухову підготовленість дітей та учнівської молоді відносяться:

1. По-перше, це режим гіподинамії (малої рухової активності у значної частини школярів). Учні не бажають займатись фізкультурою та спортом тому, що ці заняття пов'язані з фізичними навантаженнями, вимагають чіткої самодисципліни, іноді дотримання відповідної дієти харчування, витрати певного часу на тренування та ін. Тому свої інтереси до занять спортом вони реалізують шляхом огляду телевізійних передач і присутності на спортивних змаганнях як болільники.

2. Другий чинник був пов'язаний із незначною кількістю уроків з фізичного виховання у деяких школах (один - два на тиждень) та невдалою організацією спортивно-масової роботи у позаурочний час із школярами.

Американська Академія педіатрії у зв'язку з цією ситуацією наводить наступні приклади: тільки 36% учнів 5-12 класів виконують щоденно фізичні вправи (ранкова гімнастика, рухливі та спортивні ігри з однолітками, піші та велосипедні прогулянки та ін.), більшість учнів обмежується лише уроками фізичного виховання, які проводяться за розкладом навчальних занять у школі [2].

У зв'язку із ситуацією, яка склалася з реалізацією оздоровчих завдань у навчальних закладах США Президентська Рада з фізичної підготовки та спорту розробила рекомендації для керівництва освіти у штатах, директорів шкіл та вчителів фізичної культури.

1. У всіх штатах країни потрібно прийняти федеральні закони про обов'язкові заняття з фізичного виховання для учнів всіх типів шкіл.

2. У молодших класах проводити щоденні заняття з фізичного виховання при п'ятиденному шкільному тижні і не дозволяти замінювати їх іншими предметами.

Наприкінці минулого століття за завданням уряду США була розроблена програма – «Америка – 2000», в якій було зазначено шість головних напрямків сучасної системи шкільної освіти:

1. Розвиток вмінь та навичок для успішного навчання учнів.
2. Розробка найбільш оптимальної шкали оцінювання знань школярів з різних навчальних дисциплін.
3. Обґрунтування критеріїв компетентності учнів різних класів.

4. Відповідність змісту освіти прийнятим у світі стандартам знань з математики та інших предметів природничого циклу.

5. Досягнення грамотності всього населення країни, в першу чергу, молоді.

6. Створення сприятливого середовища, яке покращує ефективність навчально-виховного процесу в школі.

У кожному з цих напрямків, за думкою провідних американських фахівців фізичної культури, система шкільного фізичного виховання має відіграти суттєву роль.

Зміст сучасної системи фізичного виховання школярів державних і приватних шкіл розкривається у навчальних програмах з цього предмету. Вони складаються фахівцями адміністративних органів системи освіти штату або вчителями фізичної культури кожної школи, на підставі рекомендацій (стандартних вимог), які розроблені Міністерством освіти та суспільними організаціями [4].

Нормативні документи у галузі фізичної культури і спорту, незалежно від специфіки законодавства кожного штату в якому вони були підготовлені, повинні бути узгоджені з Державними стандартами, що розробила Національна Асоціація спорту і фізичного виховання країни (NASPE). Вона налічує близько 16 тисяч членів (науковці цієї галузі, вчителі фізичної культури, спортивні тренери, викладачі вищих навчальних закладів, представники суспільних організацій). Це одна з провідних суспільних організацій, що займається програмно-нормативним забезпеченням різних освітніх закладів [3].

Особливістю фізичного виховання в американських школах є те, що у кожному штаті для шкіл розробляються свої навчальні плани. Виходячи з цього кількість уроків фізичного виховання у різних типах шкіл та класах може мати свої відмінності.

У початковій школі на уроки фізичного виховання відводиться біля 17% загального часу передбаченого на всі навчальні дисципліни. Таким чином на фізичне виховання може бути визначено 4-5 уроків у навчальному тижні.

У середній школі біля 40% навчального часу відводиться на вивчення обов'язкових предметів (згідно державного стандарту). Решта годин планується на вивчення предметів за вибором учнів. На фізичне виховання може бути визначено 3-4 уроки.

У повної середньої школі (старші класи) учні мають право досить вільного вибору тих чи інших предметів. Проте вони повинні виконати державні вимоги освіти (отримати позитивні оцінки з обов'язкових предметів) для отримання диплому про закінчення цієї школи. На фізичне виховання у цей період навчання відводиться лише 1-2 уроки. У цих класах учні обирають для навчальних занять спортивні дисципліни, які їм подобаються (із врахуванням, що є відповідні умови в школі для їх проведення): бейсбол, плавання, теніс, легка атлетика та ін. або інтегрований курс «індивідуальне фізичне виховання», який також передбачає заняття різними видами спорту.

Значна частина учнів цих класів (понад 50%) відвідують у позаурочний час тренувальні заняття, які за згодою керівництва школи проводять тренери з різних видів спорту. У цих класах також приділяється більша увага для здібних у спорті учнів. В американській системі освіти вважається, що інтелектуальний, фізичний та духовний розвиток дітей та молоді відбувається спільно. Тому, якщо людина має міцне здоров'я і всебічну фізичну підготовленість вона може бути успішною в особистому житті та праці [1].

При складанні програм з фізичної культури рекомендується враховувати наступні чинники: Національні Стандарти фізичного виховання в школі; основні положення регіональної політики штату у галузі шкільної освіти, зокрема, розвитку фізичної культури і спорту; соціально-культурні, етнічні та інші регіональні особливості; матеріальну спортивну базу (зал, басейн, майданчики тощо), наявне фізкультурне обладнання та інвентар в школі; рівень фізичної підготовленості учнів, їх потреби та інтереси до різних видів фізичних вправ та спорту; спортивну спеціалізацію вчителя фізичної культури, яка у значній мірі визначає його підготовленість до застосування певних видів спорту [5].

Американські фахівці фізичного виховання дітей та молоді визначають у своїх концепціях наступні вимоги, щодо складання вчителями авторських програм з фізичної культури:

- оздоровча скерованість фізичного виховання повинна бути одним з важливих компонентів програми;
- засоби програми повинні забезпечити засвоєння учнями знань про зміни, що відбуваються в організмі людини в процесі систематичних занять фізкультурою та спортом, а також формування світогляду учнів;
- програма повинна сприяти соціальної адаптації особистості дитини;
- засоби фізичної культури та спорту, які включено до програми, повинні навчити учнів застосовувати набуті спортивні вміння та навички у різних екстремальних ситуаціях;
- програма повинна мати об'єктивну технологію оцінки і контролю за досягненнями учнів у заняттях з фізичного виховання та спорту, сприяти підвищенню мотивації до систематичного виконання фізичних вправ;
- програма повинна включати до свого змісту курс гігієни (уроки здоров'я), який забезпечує засвоєння учнями основних знань щодо профілактики захворювань, негативного впливу на організм людини алкоголю, наркотиків, тютюнопаління, раціональне харчування, активну рекреацію, здоровий стиль життя та ін.

Вчителям американських шкіл рекомендуються розробляти різні варіанти програм з фізичної культури. Основна програма, складається з певних циклів. Навчальний рік тривалістю 40 тижнів розподіляється на чотири чверті (по 10 тижнів), на кожен чверть визначається окремий блок фізичних вправ (курс). Таким чином кожний учень за період навчання у повній школі повинен опанувати 16 різними курсами, з них 3-4 курси вони обирають самі. Учням також можна брати участь у заняттях з фізичного виховання за індивідуальним розкладом. За погодженням з директором школи учням старших класів дозволяється замість уроків з фізичного виховання відвідувати спортивні секції. Таку можливість мають також учні, які успішно виступають на міжшкільних спортивних змаганнях за свій навчальний заклад.

Для проведення позакласної спортивно-масової роботи в школі вчитель складає Факультативну програму. Зміст її складають ті види спорту, які обрані учнями для позакласних спортивних занять. Вчитель може також скласти Комбіновану програму з фізичної культури, яка поєднує основну та факультативну програми.

У США була створена модель шкільної програми з фізичної культури, яка спрямована, в основному, на підвищення рівня фізичної підготовленості дітей та молоді. Вона складається з трьох взаємопов'язаних компонентів:

1. Фізична підготовленість: аеробна та м'язова витривалість, сила, гнучкість, рухові вміння та навички, будова тіла.
2. Завдання оздоровчого характеру: досягнення і підтримання оптимальної ваги тіла, профілактика стресів, серцево-судинних захворювань та вад опорно-рухового апарату.
3. Особистісні характеристики: позитивні та негативні чинники, суспільна система цінностей, навички самооцінки, намагання учня.

Всі компоненти фізичної підготовленості включаються до програми практичних занять з фізичного виховання. Завдання оздоровчого характеру вирішуються не тільки системою уроків, а також активною участю учнів у рекреаційних заняттях фізкультурою та спортом, здоровим стилем життя, правильним харчуванням тощо.

Позитивні особистісні чинники включають завдання, вирішення яких тісно пов'язано з уроками фізичного виховання. Для учнів такими чинниками є добре самопочуття, бажання позбавитись надваги, добре відпочити, домогтись гармонійної тілобудови та ін. До негативних чинників відносяться: низький рівень мотивації, лінощі, відсутність фізкультурного знаряддя, спортивних майданчиків, басейна тощо.

У 2013 році NASPE розробила комплексні програми з фізичної культури головною метою яких було підвищення рухової активності учнів загальноосвітніх закладів. Згідно вимог цієї програми школи повинні створювати належні умови для підвищення рухової активності учнів, яка б складала не менше 60 хв. протягом навчального дня. Програма передбачає п'ять головних компонентів:

- проведення уроків фізичного виховання на високому методичному рівні;
- сприяння оптимальної рухової активності учнів протягом навчального дня у школі;
- рухова активність учнів після уроків в школі (спортивні секції, рекреаційні заняття, спортивні змагання);
- залучення педагогічного колективу до створення режиму високої рухової активності учнів;
- залучення батьків та суспільних інституцій до організації позакласної та позашкільної спортивно-масової роботи з учнями [6].

Національна Асоціація фізичного виховання, рекреації і танців (AAHPERD) рекомендує включати до програм з фізичної культури для учнів початкових класів наступні засоби: школу основних рухів (ходьба, біг, метання, лазіння, стрибки, повзання); гімнастику з елементами акробатики; рухливі та спортивні ігри; плавання, ритміку та танці, основи особистої гігієни (фізичне і психічне здоров'я, профілактика захворювань; питання про безпеку для здоров'я тютюнопаління, алкоголю, наркотиків; активний відпочинок та вміння релаксації; заняття фізкультурою і зміцнення здоров'я, про переваги здорового стилю життя).

У середніх класах програма зорієнтована, в основному, на спортивні засоби: водні види спорту (плавання, гребля на каное, парусний спорт, безпека на воді); легка атлетика та ігрові види спорту (баскетбол, волейбол, хокей на траві, футбол, бейсбол); єдиноборства (боротьба, дзюдо, джуджу джитсу, карате); гімнастика з елементами акробатики, танці; види спорту, якими можна займатися все життя (туризм, ковзани, лижи, велосипед, теніс, бадмінтон, гольф, боулінг, скейтбордінг, стрільба з луку).

При розробці вчителем програми з фізичної культури в старших класах рекомендується звертати увагу на наступні аспекти: поширення набуття теоретичних знань та практичних навичок учнями з фізичної культури та спорту; формування стійкої мотивації до здорового стилю життя; формування адекватної об'єктивної самооцінки щодо власної рухової активності; установлення здорових взаємовідносин між представниками протилежної статі; формування організаторських здібностей, дисциплінованості та вмінь співіснувати у різних групах (навчальних та спортивних).

Враховуючи вищенаведені положення, вчителям фізичної культури рекомендується включати до програми наступні види фізичних вправ та спорту: спортивні ігри, гімнастику та акробатику, танці, водні види спорту, легку атлетика, єдиноборства і обов'язково різні види рекреаційного спорту, який можна використовувати людині протягом усього її життя. При цьому враховується спортивна база школи, регіональні, кліматично-географічні умови та інтерес учнів до цих спортивних дисциплін [3].

ВИСНОВКИ

1. Фізичне виховання є обов'язковою складовою системи шкільної освіти США. Воно реалізується у формі уроків, індивідуальних занять фізкультурою та спортом в позаурочний час (спортивні секції, рекреаційні заняття, змагання та ін.). Організація і зміст процесу фізичного виховання в школах залежить від законодавства штатів, вчителів фізичної культури, керівництва шкіл, спортивної інфраструктури, а також інтересів учнів.

2. Особливістю фізичного виховання учнів американських шкіл є наявність національних стандартів з цієї галузі, а також оперативних рекомендацій та інструкцій урядових і суспільних організацій, які стосуються змісту шкільних програм з фізичної культури, удосконалення навчально-виховного процесу з цього предмету, позакласної та позашкільної спортивно-масової роботи з учнями, підвищення педагогічної майстерності вчителів та ін.

3. Програма з фізичної культури в американських школах спрямована на підвищення всебічної фізичної підготовленості учнів, формування у них стійкої мотивації до рухової активності та створення здорового стилю життя, виховання позитивних моральних і вольових якостей. Всі шкільні програми повинні складатись з врахуванням національного стандарту шкільної освіти. Програму для кожного класу складає вчитель фізичної культури. Традиційно до неї включають значну кількість спортивних дисциплін (переважно спортивних ігор), танці, гігієну та теоретичну тематику з фізичної культури; її зміст також залежить від спортивної бази школи та теоретико-методичної підготовки вчителя з цього предмету.

4. Спорт в США – це багаторічна традиція всього суспільства країни, приналежність до якої формується у дітей, починаючи з дошкільного віку в сім'ї, дитячому садку та школі, а значна частина людей намагається дотримуватись її

протягом усього життя. В Америці стало престижним, особливо серед молоді, бути здоровою і спортивною людиною, регулярно займатись спортом.

Заняття спортом і участь у змаганнях розглядається в школах США як важливий засіб всебічного виховання дітей та молоді. За його розвиток серед учнів та поширення спортивно-масової роботи в школі відповідає вчитель фізичної культури. Понад 100-річна практика американських шкіл переконливо підтверджує, що спорт позитивно впливає на фізичний, розумовий, емоційний, соціальний і морально-вольовий розвиток особистості.

Наступне дослідження буде спрямоване на встановлення взаємозв'язку між системою фізичного виховання в дошкільних закладах та в початковій школі.

ЛІТЕРАТУРА

1. Виндюк О.В. История развития школьных программ по физическому воспитанию в США / О.В.Виндюк // Педагогика і психологія. Формування творчої особистості: проблеми і пошуки. Зб. наук. праць Вип. 21– Запоріжжя – 2001 – С.292- 295.
2. Гуськов С.И. Физическое воспитание в школах США. Взгляд в прошлое, настоящее и будущее //С.И.Гуськов //Физическая культура в школе.-1995 - №4.-С. 71-75.
3. Осадчая Т.Ю., Максименко И.Г. Физическое воспитание школьников в США /Т.Ю.Осадчая, И.Г.Максименко.К.: Олимпийская литература.-2008. - 144 с.
4. Davis B., Bull R., Roscoe D., Physical Education and Study of Sport. Harcourt Health Sciences. 2002 – 698 p.
5. Fullan R., Change forces with a Vengeance – Routledge Farmer, Taylor and Francis Group. London and New York, 2000. – 260 p.
6. Comprehensive School Physical Activity Programs: Helping All Students Achieve 60 minutes of physical Activity Each Day – American Alliance for HEALTH Physical Education, Recreation and Dance. – 13 – 2013. – p. 3-31.

УДК:796.011

Вілянський В.М., Мартинюк О.В.
Державний ВНЗ «Національний гірничий університет»,
м. Дніпропетровськ

ОЦІНКА РІВНЯ ЗДОРОВ'Я СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ ЗА ПОКАЗНИКАМИ БІОЛОГІЧНОГО ВІКУ

Доповнено і розширено дані про оцінку рівня здоров'я студентської молоді за показниками біологічного віку, що відображає ступінь «вікового зносу» морфофункціональних структур в організмі людини за одиницю біологічного часу.

Ключові слова: студенти, здоров'я, біологічний вік, оцінка, рівень.

Вилянський В.Н., Мартинюк О.В.Оценка уровня здоровья студенческой молодежи по показателям биологического возраста

Дополнены и расширены данные об оценки уровня здоровья студенческой молодежи по показателям биологического возраста, отражающий степень «возрастного износа» морфофункциональных структур в организме человека за единицу биологического времени.

Ключевые слова: студенты, здоровье, биологический возраст, оценка, уровень.

Vilyanskiy V.M., Martyniuk O.V.Assessment of the level of health of students on indicators of biological age

Updated and expanded data on the health assessment of students on indicators of biological age, reflecting the degree of "secular deterioration" morphological structures in the body per unit of biological time. In the course of these studies found that the assessment of the health of students on indicators of biological age is relevant, as well as common method to study the effectiveness of any fitness activities. Evaluation of health students on indicators of biological age made in the process of ascertaining pedagogical experiment using ambulatory technique, which involves calculating biological age using a regression equation based on indicators of the different anatomical and physiological systems of the human body: blood pressure pulse (for women) and systolic blood pressure (for men) characterize the cardiovascular system; weight (for women) describes somatotype; breath holding (for men) describes the functional state of the respiratory system; subjective health assessment index reflects the patterns that lead to the inevitability of disease and death; indicator "static balancing" has a complex anatomical and physiological basis, as well as includes information about the musculoskeletal system, the state of the neurophysiological mechanisms of regulation and stabilization of posture, psychological setting for best results and more. Thus, the resulting distribution of students according to the established level health indicators of biological age as follows. Established that the first level of care - the slow pace of aging observed in 6.38% of the students, the second level of health, that the average rate of aging - at 17.02%, the third level of care - matching biological age calendar age 19.15% registered in the fourth level of care - accelerated pace of aging - at 34.04%, the fifth level of health - rapid aging - at 23.40%. Prospects for further research is to continue to assess the level of health indicators of biological age students of the State University "National Mining University".

Key words: students, health, biological age, the assessment level.

Постановка проблеми. Студентська молодь – соціальний прошарок населення, що являється резервом трудових ресурсів країни. Саме тому, стан здоров'я студентів слід розглядати як показник їх готовності до виконання соціальних та трудових функцій [13].